

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم

ټولوونکی

گرځنده شمېره :

سموونکی

کمپوزاودیزاین :

د چاپ کال

د چاپ شمېر

خپروونکی

خپرندوی

گرځنده شمېره :

د پښتۍ طرح

وهايي څوک دی ؟

مولوي محمد قاسم (انقيادي)

۰۷۷۳۰۴۳۴۱۸

ارشاد محمود

خليل احمد (څارن)

۱۳۸۷ لمريز

زو ټوکه

په خپله راټولوونکی

احمد شاهي کتب خانه - کابل بازار کندهار

۰۷۰۰۳۲۱۴۷۹

احمد رشاد

د چاپ حق يې خوندي دی

- ۱- آیا وہابیان پېژنئ؟؟؟ ۱
- ۲- دوہابیانو د غلطو عقایدو ۴
- ۳- دمحمد بن عبدالوہاب ژوندلیک ۲
- ۴- دوہابیت تاسیس او مؤسس ۸
- ۵- دوہابیانو سیاست ۱۰
- ۶- دوہابیانو غټ مشر ۱۳
- ۷- دوہابیانو ځیني کیسې ۱۶
- ۸- د اهل سنت والجماعت او ۱۹
- ۹- وہابیان دمکي معظمي ۲۰
- ۱۰- دوہابیت د تبلیغ راز ۲۵
- ۱۱- پرابن تیمیه باندي ۲۸
- ۱۲- ماخذونه ۲۹

د سرخبري

په عمومي صورت په اوس وخت کي دخلکو پام يوازي دعصري زده کړو خواته دی او غواړي چي ځان دکمپيوټر له نړۍ سره بلد کړي نو ښکاره خبره ده چي دشریعت زده کړو ته يا خو پام نه کوي او يا هم وخت نه ورته لري ، په دې اساس دشرعي علومو په اړه که ورڅخه وپوښتل سي نو معلومات نه لري او که کومه نوې موضوع يا خبره واورې په داسي حال کي چي پخوا يې نه وي اورېدلې نو سمدستي پر هغه چا باندي دوهابي حکم کوي حال دا چي دی به خپله وهابي نه پېژني .

ښه خبره داده چي لومړی بايد خپل ځان دشرعي علومو سره پوره بلد کړو او که هغه نه وي نو پر چا باندي بېځايه دوهابي او ياکوم بل مذهب دپيرو حکم ونه کړو .

په دې کوچنۍ رساله کي ما دوهابيت په اړه څه نه څه بيان او دهغوی صفات ليکلي دي ، خداى (ج) دي وکړي چي دمسلमानو داستفادې وړ وگرځي .

په دې هيله چي گټه ورڅخه واخيستل سي .

مولوي محمد قاسم «انقيادي»

ايا وهايان پېژنئ ???

په اسلامي امت کي خامخا داسي خلک پيدا کيږي چي دټول امت څخه په جلا لاره روان وي او ورو ورو يوه غټه ډله ورڅخه جوړه سي ځکه چي حضرت رسول اکرم (ص) فرمايلي دي چي :
زما امت به پر ۷۳ ډلو باندي وویشل سي او ټول به په دوېځ کي وي خو يوه ډله به په جنت کي وي او هغه (ناجييه) ډله ده چي درسول اکرم (ص) سنت پر ځای کوي او ټول يو جماعت وي .

څرنگه چي دوهايانو ډله له ډېري پخوا زمانې څخه د ديني عالمانو په جامه کي ځانونه ښکاره کوي او ډېری هغه کسان چي نه ديني او نه عصري زده کړه لري له خپلي لاري څخه بې لاري کوي ، په اصل کي دغه ډله خلک دابليس دنمائنده گانو په صفت دخلکو په منځ کي دگمراهۍ تخم پاشي او خلکو ته دغلطي لاري ښوونه ورکوي ، دداسي عالمانو په هکله حضرت رسول اکرم (ص) فرمايلي دي چي :

زه دهغه لېوه له خرابۍ څخه چي په بې چوپانه رمه گډ سي دومره نه بېرېرم لکه يوبد عالم چي زما په امت کي پيدا سي .

څنگه چي دلته دوهابيانو دوهابيت او ددوی دتبليغ په اړه بحث کيږي نو غواړم چي ددوی دتاريخ او عقايدو په اړه څه نه څه درته وړاندي کړم.

دغه ډله چي دتيميه محمد بن عبدالوهاب مقلدين دي دهجرت په ۷۰۰ کال کي خلکو ته خپل ځانونه ښکاره کړل خو زموږ گران هيواد افغانستان ته يې په ۱۳۸۵ کال کي پوره لاره پيدا کړه ، سره له دې چي ديني عالمانو خپلو عوامو ته ددې ډلي دعقايدو په اړه معلومات ورکړل خو بيا هم دغه ډله وتوانېدل چي يو څو دگوتو په شمار خلک خپل کړي او په خپله عقیده باندې يې په بشپړ توگه وپوهوي .

له دې ډلي خلکو سره په ډېرو مجالسو کي زموږ ديني عالمانو بحثونه وکړل ، يو ډبل په مقابل کي يې دلايل سره وويل چي بالاخره دغه منافقه ډله ملامه کړل سول او وعده يې وکړه چي بيا به موږ تبليغ نه کوو خو پر خپله وعده باندې يې وفا ونه کړه او څو وخت وروسته يې بيا هم خپلو تبليغاتو ته ادامه ورکړه چي دا هم دمنافقت ستره علامه بلل کيږي . ددوی دمنافقت يوه بله علامه داده چي هر وخت خپل ځانونه په جلا جلا نومونو خلکو ته ورپېژني لکه : اهل حديث ، اهل سنت ، غيرمقلدين ، موحدين او کله بيا دحنيفيت او حنبلت جامه په تن کوي خو دوی په دغه نومونو کي هم درواغجن دي او په دغه ټولو کي ديوه عقیده هم نه لري او نه يې مني .

۱- حضرت رسول اکرم (ص) په يوه حديث شريف کي فرمايلي دي : هر څوک چي په هره جامه کي مې سني نو داخرت په ورځ کي به په هغه جامه کي راپورته سي .

وهايي څوک دی ???

اهل حديث ددې حديث شريف ترجمه داسي کوي:
هر څوک چي په هر ډول کالو کي مړ سي نو داخرت په ورځ به په هغه ډول
کالو کي راپورته کيږي.

اهل سنت والجماعت ددې حديث شريف ترجمه داسي کوي: هر
څوک چي په هره ډله کي مړ سي نو داخرت به ورځ به په هغه ډله کي
راپورته کيږي په پورته حديث شريف کي داهل حديث او اهل سنت
والجماعت ترمنځ ډېر لږ توپير سته او هغه د (تاويل) موضوع ده.
اهل حديث دحديث شريف ظاهرته گوري خو اهل سنت
والجماعت په حديث شريف کي تاويل کوي.

داچي وهاييان وايي چي موږ اهل حديث يا اهل سنت والجماعت يو نو
درواغ وايي ځکه ددې دوو ډلو څخه ديوې ډلې څخه هم نه دي.
۲- غير مقلدين: داچي وهاييان خپل ځانونه غير مقلدين خلکو ته
ورپېژني دا دليل وړاندي کوي چي موږ يوازي په قرآن کریم او حديث
شريف باندې عمل کوو، خو دا خبره يې هم غلطه ده ځکه چي دوی دتيميه
او محمد بن عبدالوهاب کلک تقليد (پېښې) کوي.

۳- موحدین: همدارنگه دوی ځانونه دموحدينو ډله بولي چي ددې نامه
معنی داده چي زموږ څخه پرته نور ټول در رسول الله (ص) امت مشرکان دي
، که فکر وسي نو دا خبره هيڅ امکان نه لري چي ټول امت دي مشرکان
سي او يوازي دتيميه او محمد بن عبدالوهاب ډله دي کلک
مسلمانان وي.

دوھايانو دغلطو عقايدو يوڇو مثلونه

- ◀ در رسول الله (ص) پر ٽول امت باندي بد او لعنت وايي .
 - ◀ دڅلور و طريقو څخه انڪار کوي .
 - ◀ دڅلورو مذاھبو او مجتھدينو له تقليد څخه انڪار کوي .
 - ◀ دا ولياء کرامو (رح) دڪرامت څخه انڪار کوي .
 - ◀ دا ولياؤ او روحانينو (رح) څخه کومک غوښتل شرک بولي .
 - ◀ دمړو لپاره خيرات ورکول بدعت بولي .
 - ◀ در رسول الله (ص) او نورو انبياؤ (ع) زيارت ته سفر کول شرک او حرام بولي .
 - ◀ دانبياؤ (ع) او اولياؤ (ع) پر ارواح باندي توسل حرام او شرک بولي .
 - ◀ امکان سته چي خداي (ج) دي درواغ ووايي ، نعوذ بالله من ذالک .
 - ◀ خداي پاک په يوه طرف يا يو جهت کي نه گڼل گمراهي او بدعت بولي .
- ايضاح الحق، تصنيف مولوي اسمعيل ص ۲۴ — هيان الايمان، تصنيف شهود الحق ص ۵
- ◀ دخداي تعالي ذاتي صفات حادث يعني نوي بولي . اقامت البرهان ص ۷
 - ◀ دځمکي او اسمانونو له پيدا ايښت څخه پنخوا خداي (ج) په هوا کي ؤ .
- فتاواي محمديه ص ۲۳
- ◀ رسول اکرم (ص) دټولو انبياؤ (ع) خاتم نه بولي جامع الشواهد ص ۲-۱۲
 - ◀ ټول انبيا (ع) دا حکامو په تبليغ کي معصوم نه بولي . جامع الشواهد ص ۱۲
 - ◀ در رسول اکرم (ص) تعظيم دخپل مشر وروز په اندازه په کار بولي او
- تردي زيات يې په کار نه بولي . تقويه الايمان ص ۲۰
- ◀ رسول اکرم (ص) په قبر کي ژوندي نه بولي بلکي مړي يې بولي او وايي
- مړي خاوري دي . تقويه الايمان ص ۲۵

وهايي څوک دی ؟؟؟

- ◀ خدای پاک پر عرش ناست دی او پښې یې کښته راځړولي دي او چوکۍ یې چغ چغ کوي. وحید الزمان دایة الکرسی شریفې په ترجمه کې ویلي دي
- ◀ دانیای (ع) او اولیاؤ (رح) زیارتونه سفر کول شرک بولي ځکه چې د دوی په اند داداسي معنی لري لکه څوک چې بتانو ته ورځي. تقویه الایمان ص ۹۴
- ◀ د خدای تعالیٰ په ښوونه د علم الغیب عقیده د رسول الله (ص) په خوله بدکار بولي. تقویه الایمان ص ۲۲
- ◀ انبیاء (ع) او اولیا (رح) بیکاره خلک دي هیڅ کار نه لري. تقویه الایمان ص ۱۵
- ◀ انبیاء (ع) او اولیا (رح) هیڅ قدرت نه لري او نه څه خبره اوري. تقویه الایمان ص ۲۳-۲۹
- ◀ د محمد (ص) په مثل بل نبي پیدا کېدل ممکن بولي. تقویه الایمان
- ◀ انبیاء (ع) او اولیا (رح) شفاعت کوونکي گڼل شرک بولي. تقویه الایمان ص ۲۶
- ◀ داوسنی زمانې ټول خلک کافران بولي. تقویه الایمان ص ۴۵
- ◀ د فقهې کتابونو په لوستلو سرې مشرک بولي او باید و سوځول سي. غسلین
- ◀ دانیای (ع) او اولیاؤ (رح) زیارتونه د بتانو په مثل بولي. هدایه الرسایل ص ۲۰۸
- ◀ لاندې خبرې کفر، شرک او بدعت بولي:
- دیوه مذهب پیروي کول.
- د مولود شریف وظیفه کول.
- د شیخ عبدالقادر جیلاني وظیفه کول.
- د مري اسقاط گرځول.
- ◀ د رسول الله (ص) زیارت ته په تعظیم درېدل شرک بولي. تقویه الایمان ص ۲۴
- ◀ د نقشبندي، قادري او چشتي خاندان ټول گمراهان بولي. تذکیر الاخوان ص ۷
- ◀ د تعویذ په غاړه کول یا پریوځای غوټه کول شرک بولي. تذکیر الاخوان ص ۷

لوامع الانوار ص ۸۰
براهین قاطعیه ص ۴۸
شپږ فتاوی د عبدالجبار

د محمد بن عبدالوهاب ژوند ليک

محمد بن عبدالوهاب د عبدالوهاب زوی ، د هجرت په (۱۱۱۱) کال کي زېږېدلی دی ، له ۹۵ کالو ژوند کولو څخه وروسته د هجرت په ۱۲۰۶ کال کي مړ سو .

نوموړی د بني تميمو څخه ؤ چي ابتدايي زده کړه يې هم په مدينه منوره کي پيل کړه او کله کله به مکې معظمې ته په سفر ولاړی او هلته يې هم له مختلفو استادانو څخه زده کړه کړې ده ، په مدينه منوره کي دنوموړي استادان شيخ محمد بن سليمان الکردي الشافعي او شيخ احمد حياة السفيدى الحنفي وه چي هغوی دده په گمراهي باندي پوهيدل او خلکو ته يې ويل چي له دې سړي څخه به غټ گمراه جوړ سي او ډېر خلک به نور هم گمراهان کړي ، دنوموړي پلار عبدالوهاب ډېر صالح انسان ؤ ، هغه به هم دده ډېر بد ويل او خلک به يې دنوموړي له بدۍ څخه خبرول .

همداژنگه دده ورور شيخ سليمان (ح) ډير بد ورباندي ويل ، دده دبدۍ او خرابي عقيدې دروښانه کولو او دخلکو دخبرتيا لپاره يې يوه رساله

وهايي څوک دی ؟؟؟

ورباندې وليکل چي هغه رساله تر اوسه پوري په ټوله اسلامي نړۍ کې نشر او خپره ده .

دهجرت ۱۱۴۳ کال تېر سوی ؤ محمد بن عبدالوهاب وغوښتل چي خپله فاسده عقیده په نورو خلکو باندې ومني، دلومړي ځل لپاره دمدينې منورې دشرق خواته ولاړی او هلته يې خلکو ته دخپلي عقيدې اظهار وکړ، دغه ځای ته ځکه ولاړ چي هلته خلکو چندان زده کړه نه وه کړې نو خلکو دخپلي ناپوهۍ له امله ډېر ژر دده عقیده ورسره ومنل .

دمحمد بن عبدالوهاب هيله داوه چي ددرعيې امير محمد بن مسعود دخپل ځان تابع او هم منسلک کړي او دمحمد بن مسعود هيله داوه چي پاچاهي يې پراخه سي . محمد بن مسعود دمحمد بن عبدالوهاب متابعت وکړ او خپل ټول رعيت يې دنوموړي دعقيدې په قبلولو باندې امر کړ، په دې اساس ددعوت سلسلې جريان پيدا کړ، کور، کلی، قبيله دنوموړي په فاسده عقیده کې داخلېدل او دغه ډله مخ په ترقي روانه سوه .

دوهابيت تاسيس او مؤسس

دلومړي ځل لپاره چي يې دټولو اهل سنتو پر خلاف فاسد او باطل عقايد
ښکاره کړل او دڅلورو مذاهبو څخه مخالف اصول يې کينودل هغه ابن
تيميه دی چي خپل پيروان ورته شيخ الاسلام وايي.
مولانا عبدالحی (رح) په فوايد بهيه ص ۱۵ کي ليکلي دي: ابوالعباس
احمد بن عبدالحليم بن عبد السلام ابن تيميه يې نسبي سلسله ده،
نوموړی دهجرت په ۷۲۱ کال کي زېږيدلی دی او دهجرت په ۷۳۸ کال
د ۷۷ کالو په عمر يې وفات کړيدی.
علامه تقي الدين سبکي (رح) علي بن عبد الکافي چي په ۷۵۲ کال کي
وفات سوی دی دنوموړي هم عصرؤ.
کله چي ابن تيميه دنيا ته راغی داسي فاسد او باطل عقايد يې له ځانه
سره راوړل چي هيڅ مسلمان ته دقبول وړ نه وه او له داسي مسئلو څخه يې
انکار کاوه چي دټولو مسلمانانو په اتفاق حق او ثابتي وې نو ځکه په ټولو
مسلمانانو کي په بد انسان سره مشهور سو.

وهايي څوک دى ؟؟؟

مولوي عبدالحکيم (رح) په شرح العقاید جلالی کې لیکلي دي چې: تیمیه سره دده پر عقایدو باندې په ۷۰۵ کال مجلس جوړ سو، د بحث څخه وروسته ملامت سو او قاضي القضاة زين الدين السبكي المالکي (رح) دده د بندي کولو حکم صادر کړ، نوموړی ددغه حکم پر اساس بندي سو او په ټول دمشق کې اعلان وسو چې که هر څوک دده د عقایدو پیروي کوي دهغه سړي وینه او مال مباح ده - مرية الجنان.

تر دوه کاله بند تېرولو څخه وروسته یې توبه وکښل او ځان یې داشعري مذهب پیرو وباله نو له بند څخه خوشي سو. (حاشیه نبراس ص ۱۱۹)

دنوموړي د عصر علماؤ دده د عقیدې په ابطال کې ډیره هڅه وکړه او دى یې د دوهم ځل لپاره بیا ونيوی او دمصر مدرسې ته یې راوست چې هلته ډېر غټ علماء او مفتیان سره جمع سوي وو، هغه یې بیا ملامت کړ او دوخت اسلامي پاچا حکم صادر کړ چې داسې اعلان دي وسي چې دابن تیمیه عقیده داچماغ څخه خلاف ده او هر چا که دابن تیمیه عقیده له ځانه سره ساتل نو سخت عذاب به ورکړل سي.

له دې بحث او اعلاميې څخه وروسته ديوڅه وخت لپاره نوموړی پټه و خو وروسته یې داو لیاؤ په سپک والي خوله پوري کړه او در رسول الله (ص) په توسل باندې منکر سو، دوخت علماؤ بیا دنوموړي د بندي کولو حکم صادر کړ او بیا بندي سو تر څو دناصريه حکومت په دوران کې یې توبه وکښل او له بند څخه دخوشي کیدو سره سم شام ته ولاړ او هلته یې بیا دخپلي عقیدې په پلي کولو سره پیل وکړ، یوځل بیا ددمشق په بندي خانه کې بندي سو او اسلامي حکومت بیا حکم صادر کړ چې هر څوک چې دابن تیمیه په عقیده وي وینی توپول یې مباح او حلال دي.

دوهاييانو سياست

دمحمد بن عبدالوهاب نجدي دلارښوونې سره سم وهاييانو له پخوا څخه داسې فکر کاوه چې زموږ عقیده به په اطرافي سيمو کې ښه وچلېږي ځکه چې هغه خلک د شرعي مسایلو سره ښه بلد تيا نه لري ، بله خبره داده چې اطرافي خلک دخپلي ناپوهۍ له امله د دلایلو پرځای جنگ ته اماده دي او همدارنگه د قوم پر بنسټ چې که چیرې په یوه قوم کې په یوه نفر کې دوهايي عقیدې پیداسي نو ډېر خلک دهمدې قومیت په اساس همدغه دوهايیت عقیده قبلوي .

د دوی دغه سياست په ډېرو سيمو کې تجربه سویدی او په ډېر برياليتوب سره دوی خپلې موخې ته رسيدلي .

دوهم سياست يې دادی چې دوی خپلو پيروانو ته وايي چې زموږ څخه پرته نور ټول خلک مشرکان دي ، د دوی وينه تويول روا ده او مالونه يې غنيمت دي او ډېره هڅه کوي چې ديني عالمان ، مشايخ اورو حانيون دوی ته په غټو مشرکانو سره ور وپېژني تر څو له هغوی څخه فاصله ونيسي او دوهايیت عقیدې د حق يا ناحق د معلومولو لپاره مراجعه ورته ونکړي .

وهابي څوک دی ؟؟؟

دیني عالمان تر دې اندازې پوري مشرک ورته معرفي کوي چي په هغوی پسې لمونځ کول روا نه بولي .

په دې اساس وايي چي زموږ څخه پرته نور ټول مشرکان دي او جهاد ورسره روا دی ، هر ډول ازار رسول ورته عبادت بولي ، له دې کبله کله چي دوهايانو ډله قوت پيدا کړي نو مسلمانان لکه کفار داسي وژني ، بشخي او هلکان يې غلامان کوي او مالونه يې غنيمت گڼي .

د مثال په ډول : کله چي محمد بن عبدالوهاب د سعوديانو درعيت امير ته لار پيدا کړه ، امير دخپلي پاچاهۍ د پراخي او محمد بن عبدالوهاب دخپل مذهب د ښکاره کيدو او رواج په خاطر ټول مسلمانان په قتل ورسول او پر عربستان باندي يې قبضه وکړه .

د دوی د سياست بل اړخ دادی چي : کله چي دوی له ماتي سره مخامخ سي نو خپله عقیده پريريدي او پر خپلو کړو باندي انکار کوي ، بيرته اسلامي عقیده ښکاره کوي .

دغه سياست ته ورته پېښه په ۱۳۹۳ ق کال کي په کندهار کي رامنځ ته سوه ، دکندهار علماؤ ، مفتيانو او قاضيانو دوخت دحکومت ترسياست لاندي راوستل او ملامت يې کړل ، دپنځو کالو په بنديي محکوم کړل ، دڅه مودې بند تيرولو څخه وروسته يې دپورته ذکر سوي سياست له مخي ځانونه خلاص کړل .

دغه سياست دوی ته در رسول الله (ص) دوخت دمنافقانو څخه ورياته دی ځکه هغوی هم چي کله به له کفارو سره يوځای سول ويل به يې چي موږ په مسلمانانو ملنډي وهو او چي کله به له مسلمانانو سره يوځای سول ويل به يې چي موږ ستاسي سره يو .

وهايي څوک دی ؟؟؟

وهايانو دخپلي عقيدې دخپرو لو لپاره ځيني کتابونه ليکلي او چاپ کړي دي چي خلکو ته يې په وړيا ډول ورکوي ، همدارنگه ځينو خلکو ته د دوی د عقيدې په منلو سره نقدي پيسې ورکوي چي دغه سياست يې دانگرېزانو دی .

دهندوستان ځيني علماء دابن تيميه پر قول ډېر ټينگ ولاړ دي او دده اقوالو ته ډېر اعتبار ورکوي له دې کبله دهندوستان ديوې بند مدرسه په وهايت سره بد نامه سوه ، هغه علماء په لاندي ډول دي :

اسماعيل شاه

احمد گنگوهي

صديق حسن البهوپالي

نذير احسن

شهد الحق

وحيد الزمان

عبد الجبار

غلام خان راولپنډي

طاهر پشاورې

دوهاييانو غټ مشر او پيشوا محمد بن عبدالوهاب النجدي

وهاييان وايي چي: موږ ته په دې خاطر وهاييان وايي ځكه چي موږ موحدين يو يعني يوازي د خداي (ج) و خدايت منو او څرنگه چي د خداي (ج) نوم وهاب دى نو ځكه موږ هم پر خپل ځان باندي دغه نوم ايښى دى خو د دوى دغه خبره هم درواغ ده ځكه دوى دغه نوم دخپل مشرنوم ته منسوبوي.

مفتي شيخ الاسلام سيد احمد بن زيني دحلان (رح) وايي چي: ما دشيخ محمد بن سليمان الكردى (رح) المدني يوه رساله وليده چي هغه د محمد بن عبدالوهاب استاد ؤ هغه په خپله رساله كي محمد بن عبدالوهاب ته وايي چي: سلام پر هغه چا باندي چي هغه د هدايت تابع وي، وروسته تر سلام زه تاته نصيحت كوم:

د خداي ج په خاطر د مسلمانانو له كفر كولو څخه دي خوله بنده كړه، كه چيري يو نفر پر غلطه لار روان وي نو لار ورته وښايست او حق دلايل ورته ووايه، داچي ته پر ډېرو خلكو باندي د كفر تاپه لگوي نو تاته هم د كفر نسبت كول ډېر اسانه كار دى - دردالنسيته ص ۳۹ څلورم ټوك.

دپورته ذکر سوي کتاب په ۴۳ مخ کي وايي چي :

يوه ورځ محمد بن عبد الوهاب النجدي د جمعې دلمانځه په خطبه کي داسي وويل : هر څوک چي په نبي (ص) سره توسل کوي هغه کافر دی ، محمد بن عبد الوهاب النجدي ورور شيخ سليمان (رح) چي ډېر لوی عالم او ښه سړی ؤ نوموړي په بدعت کي پر خپل خبيث ورور باندي رد کاوه او په هيڅ بدعت (په دين کي نوی کار پيدا کول) کسي يې دده متابعت نه دی کړی .

يوه ورځ شيخ سليمان خپل خبيث ورورته وويل چي : داسلام ارکان څو دي محمد بن عبد الوهاب په ځواب کي ورته وويل پنځه دي ، شيخ سليمان ورته وويل چي ستا په مذهب کي څو شپږ دي او شپږم دادی چي ستا متابعت به کوي او که يې ستا متابعت ونه کړ هغه خوستا په نظر کافر دی . يو چا محمد بن عبد الوهاب ته وويل چي : خدای (ج) دروژې په مياشت کي هره شپه څو گناهکاران له دوزخ څخه ازادوي ؟ ده ورته وويل يولک نفره او دروژې په اخره شپه دومره نفره ازادوي لکه په ټوله مياشت کي چي يې ازاد کړي وي چي ټوله شپيته لکه کيږي ، نو هغه سړي ورته وويل چي دغه کسان چي خدای (ج) يې بخښي دا خو به مسلمانان وي ؟ ابن عبد الوهاب ورته وويل چي هو ، هغه سړي ورته وويل ته خو هغه څوک مسلمانان بولې چي هغه ستا خبره مني او ته خو ددغه شمېر په اندازه خپل پيروان نه لرې ، ستا پيروان تر اوسه پوري يولک هم نه دي نو دا خلک به څوک وي چي خدای (ج) يې بخښي ؟

کله چي شيخ سليمان دخپل خبيث ورور څخه وېرېدی چي هسي نه ديو چا پواسطه زما دمرگ توطئه جوړه کړي نو يې مديني منورې ته هجرت

وهابي څوک دی؟؟

وکړ او هلته يې دده د عقيدې د غندنې پر اساس يوه رساله جوړه کړه او ده ته يې ور وليږل خو بيا هم مسلمان نه سو او خپله عقیده يې سمه نه کړه، دا ډول نورو علماؤ کرامو هم دده په اړه ډېرې رسالې جوړې کړې او وروپې ليږلې خو هدايت يې پيدا نه کړ، لاندې ايت شريف د هدايت د نه پيدا کېدو لپاره راغلی دی:

انک لاتهدی من احببت ولكن الله يهدی من يشاء (سورة قصص ۵۲)

ژباړه: ته هغه چاته هدايت نه سې کولای چې ستا (محمد ص) خوښه وي، ستا خداي (ج) هغه چاته هدايت کوي چې ستا خداي (ج) خوښه وي.

يوه ورځ يوسړی چې دخپل قوم مشرؤ او واک يې تر محمد بن عبدالوهاب ډېرؤ ورته راغی او ورته وې ويل: که تاته يو سړی راسي او درته ووايي چې د فلاني غره شاته ستا دوژلو لپاره يو غټ لښکر ولاړ او راروان دی او بيا ته ددې موضوع د معلومولو لپاره زرکسيز هيئت هغې سيمې ته واستوي او هغه هيئت د ليدنې کتنې وروسته درته ووايي چې هيڅوک هم نسته، نو ته دهغه يوه سړي خبره منې او که د زرکسيز هيئت خبره منې؟

ده ورته وويل چې د زرو کسانو خبره منم او دهغه يوه سړي خبره نه منم، نو هغه سړي ورته وويل چې ټول علماء که ژوندي دي او که مړه دي ستا عقیده درواغ بولي او يوازي ته خپله عقیده سمه بولي نو موږ دهغه ډېرو علماؤ خبره منو او ستا خبره نه منو، په دې وخت کي محمد بن عبدالوهاب

ملامت او حيران سو. سنه ۴۴

دوهاييانو ځيني کېسې

◀ يوه ورځ يوه ډله خلک در رسول الله (ص) زيارت ته دزيارت کولو لپاره ولاړل نو يو سړي محمد بن عبدالوهاب ته خبر ورکړ چې يوه ډله خلک دزيارت کولو لپاره در رسول الله (ص) زيارت ته راغلي دي، څرنگه چې محمد بن عبدالوهاب دومره توان نه درلود چې هغه خلک دزيارت کولو څخه منع کړي نو يې له ځانه سره وويل چې پرېږدې چې مشرکين مدينې منورې ته ولاړ سي او مسلمانان خو زموږ سره پاته دي.

◀ محمد بن عبدالوهاب خلک دفقهې ، تفسير شريف ، احاديثو او نورو ديني کتابونو له مطالعې څخه منع کول داځکه چې په دې کې دده موخه دا وه چې خلک دده په گمراهي باندي پوه نه سي ، په دې اساس يې زيات کتابونه وسوځول.

◀ محمد بن عبدالوهاب خلک پر رسول الله (ص) باندي له درود ويلو څخه منع کول ، په خاص ډول دجمعي د شپې له درود ويلو څخه ځکه چې ده ويل چې دا بدعت دی ، يوه ورځ يوه ډله پوه رانده سړي تر اذان

وهايي څوک دی ؟؟؟

وروسته پر رسول الله (ص) باندي درود ووايه ، محمد بن عبد الوهاب دغه سړی له درود ويلو څخه منع نه کړای سو خو وروسته يې په شهادت ورساوه .

◀ کله کله به يې ويل چي کتاب يو دی او سنت يو دی ، څلور مذاهب له کومې خوا پکښي رامنځ ته سول ، دا بدعت دی ، په دې کي دده موخه دا وه چي ټول خلک دده متابعت وکړي او په گمراهي باندي يې خبر نسي .

◀ محمد بن عبد الوهاب به در رسول الله (ص) ډېر تنقيض او تحقير کاوه ، په دې بهانه چي تعظيم يوازي د الله (ج) لپاره دی او بل چا ته تعظيم کول شرک دی ، همدارنگه به يې کله کله رسول الله (ص) ته د (طارش) لقب استعمالاوه ، طارش په عربي کي د کتاب راوړونکي ته ويل کيږي ، نو دخلکو په نظر کي يې داسي ورکول چي رسول الله (ص) کاغذ راوړونکی و راغی او بيرته ولاړی او پر موږ باندي دا احترام څه نه لري ، حال دا چي قرآن کریم د حضرت رسول الله (ص) دا احترام په هکله څو ځايونه يادونه کړې ده لکه په لاندې آيت شريف کي :

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعوني (سورة عمران آيت نمبر ۳۱)

ژباړه : ته (محمد ص) خلکو ته ووايه که چيري تاسي دخدای (ج) سره محبت کوئ نو زما متابعت وکړئ چي خدای (ج) ستاسي سره محبت وکړي . همدارنگه په بل آيت شريف کي فرمايي :

وما اتکم الرسول فخذوه وما نهکم عنه فانتھوا (سورة حشر آيت نمبر ۷)

ژباړه : هغه شی چي رسول الله (ص) تاسي ته راوړی دی هغه واخلي او عمل ورباندي وکړئ او له هغه شي څخه چي تاسي منع کوي نو تاسي پرهيز ورڅخه وکړئ .

وهايي ٲوک دی ؟؟؟

په پورته آيتونو کي در رسول الله (ص) احترام په ټنکاره ټکو کي په واضح ډول قرآن کریم بيان کړی دی چي ټول علماء او په ځانگړي ډول مفسيرين (رح) ورباندي پوهيږي ، دمحمد بن عبد الوهاب ځينو تابعينو به دده په منځ کي در رسول (ص) ډېره بې ادبي کوله او دی به ډېر ورباندي خوشحال سو ، دبيلگي په توگه : يو سړي په يوه مجلس کي وويل چي زما دغه لکړه تر رسول الله (ص) ښه ده او گټه يې رارسپړي ځکه چي په دې لکړه باندي زه مار ، لږم او نور خزندگان وژنم او رسول الله (ص) خو يو طارش ؤ مړ سو او ماته يې اوس هيڅ گټه نه رسپړي .

د اهل سنت والجماعت او وهاييانو تر منځ اختلاف

د اهل سنت والجماعت او وهاييانو تر منځ په څلورو شيانو کي اختلاف دی :
◀ وهاييان وايي چي د الله (ج) څخه پرته بل چاته په عزت او درناوي سره
عقيده لرل شرک دی او اهل سنت والجماعت وايي چي عزت او درناوی
ځيني وخت مباح ، ځيني وخت سنت او ځيني وخت واجب وي .

◀ وهاييان وايي انبيا (ج) ، اوليا (ج) او علما (ج) خداى (ج) ته واسطه کول
شرک (کفر) دی او اهل سنت والجماعت وايي چي دا کار مباح او سنت دی .
◀ وهاييان وايي دا عقيده درلودل چي په قبر کي مړى د ژونديو خبري
اوري شرک دی او اهل سنت والجماعت وايي چي دا خبره سنت ده چي
مړى د ژونديو خبري اوري .

◀ وهاييان وايي چي د څلورو امامانو (امام ابو حنيفه ، امام شافعي ، امام
احمد حنبل او امام مالک (رح) خبري منل شرک دی او اهل سنت والجماعت
وايي چي د دغه څلورو مذاهبو تقليد لازمي دی او د دغه څلورو مذاهبو
څخه وتل ناروا دي .

وهايان دمکې معظمې داميرانو دامارت به دوران کې

کله چې دهجرت په ۱۱۴۲ کال کې دمکې معظمې امير سعود بن سعيد بن سعد بن زيدو ، په دې وخت کې وهايانو دبیت الله شريف دزيارت کولو په بهانه دنوموړي امير څخه اجازه وغوښته چې په دې کې ددوی اصلي هدف دخپلو عقايدو په اړه تبليغ او دغه دبدعت تخم پاشل وه ، نوموړي امير اجازه ورکړه ، په دې اساس ۳۰ نفره وهايان مکې شريفي ته دزيارت کولو په بهانه ستانه سول ، امير سعود دحرم شريف علماء کرام امر کړل ترڅو له دوی سره د دوی د فاسدو عقايدو پر بطلان باندي بحث وکړي ، دحرم شريف علماء کرام دبحث لپاره تيار سول .

کله چې بحث اومناظره پيل سوه د دوی خبري او عقايد بيخي دکفر او شرک سره برابر و ، په دې بحث کې دوی دمکې شريفي دقاضی القضاات په مخکې په قرآني ايتونو اونبوي احاديثوسره ملامت سول ، نو شريف سعود ته يې د دوی دملامتي خبر ورکړ او ورته وېي ويل چې د دوی دکفر اعلان دي وسي اودوی دي بنديان کړل سي چې همداسي ورسره وسوه ،

وهايي څوک دی ؟؟؟

کله چي د درعيې امير ته ددې موضوع په اړه معلومات وسو، نو داتوان يې نه درلود چي د شريف سعود سره مقابلې وکړي او خپل بنديان خوشي کړي، دا خبره پته پاته سوه ترڅو شريف سعود په ۱۱۲۵ کال کي وفات سو او دده ورور ساعد بن سعيد ته امارت وسپارل سو.

وهايانو بيا دموقع څخه په استفادې سره دنوي امير څخه د حج د فريضي داداء کولو په نيت مکې شريفي ته د تللو اجازه وغوښته، نوموړي امير دخپل ورور پر خلاف دوی ته اجازه ورنکړه، تر هغه پوري چي دنوموړي امير امارت بر حال ؤ دوی مکې ته د تگ اجازه نه درلوده ترڅو ساعد بن سعيد دهجرت په ۱۱۸۴ کال کي دفات سو او دمکې شريفي امارت دده بل ورور شريف احمد بن سعيد ته وسپارل سو.

وهايانو بيا دتبر په څېر دبیت الله شريف دزيارت کولو اجازه د شريف احمد څخه وغوښتل هغه دلومړي امير په څېر اجازه ورکړه، کله چي دوی اجازه تر لاسه کړه نو ددرعيې امير محمد بن سعود دوهايانو يوه قوي ډله جوړه او مکې معظمې ته يې واستول. دغه امير هم دلومړي امير په څېر دوهايانو دعقايدو دمعلومولو لپاره دحرم شريف علماء کرام په کار وگومارل ترڅو د دوی دعقايدو امتحان واخلي او موضوع ځان ته روښانه کړي، علماء کرامو چي کله دموضوع اړوند پوښتني ورڅخه وکړې نو معلومه سوه چي دا خلک گمراهان دي، دې امير امر وکړ او دغه ټوله خلک يې له مکې شريف څخه وشړل.

کله چي دهجرت په ۱۱۸۲ کال سرور بن مساعد د خپل اکا څخه د امارت واک په زوره تر لاسه کړ دوهايانو ډلي بيا دنوي امير څخه دبیت الله شريف دزيارت کولو اجازه وغوښته، سرور بن مساعد وهايانو ته په دې شرط

اجازه ورکړه چې دوی به خراج ورکوي لکه د عجمو رافضيان چې په کومه اندازه خراج ورکوي دوی به تر هغوی سل اسان اضافه ورکوي .

کله چې په ۱۲۰۲ کال کي سرور بن مساعد وفات سو او امارت دده ورور شريف غالب ته وسپارل سو ، وهاييانو بيا مکې ته دتگ پيشنهاده وکړ ، ددې په ځواب کي شريف غالب يوازي داچي اجازه يې ور نه کړه بلکي د دوی دمقابلې لپاره يې يو جنگي لښکر هم ورته برابر کړ ، دهجرت په ۱۲۰۵ کال څخه تر ۱۲۲۰ کال پوري (۱۵ کاله) د وهاييانو او دمکې شريف د مسلمانانو تر منځ جنگ دوام پيدا کړ ، ددې ۱۵ کلن جنگ په جريان کي ډېري پښي رامنځ ته سوې چې په لنډه توگه به يې دلته يادونه وکړو .

مکې ته تر داخلیدو دمخه د وهاييانو پادشاهۍ ډېر پراخوالی موندلی ؤ ، اولاد مشرق پر زمين ، دلاحاء ، ولايت ، بغداد ، بصره ، الحارار ، الحينوف ذوات النخل ، الحريه ، انواع الجهينيه او شام سيمي يې تر خپل تسلط لاندې راوستلې او هغه عرب چې د شام او بغداد په منځ کي ؤ ټول محکوم سول .

دهجرت په ۱۲۱۷ کال يې پر طاييف باندي حمله وکړه ، دطاييف پر مسلمانانو باندي يې دومره ظلمونه وکړل چې ددوی په تاريخ کي چادومره ظلمونه نه وه ورباندي کړي ، په ښارونو او بازارونو کي يې پر تر ، ښځه ، کشر او مشر باندي قتل عام شروع کړ . دښځو پر ځيگر باندي يې دهغوی کوچنيان ور حلال کړل ، داسلامي فقهي ، حديثو او تفاسيرو کتابونه يې دخلکو او اسونو تر پښو لاندې پاي مال کړل .

دخلکو مالونه يې لوټ او تالان کړل ، ښځي يې دکفارو دښځو په څېر مينځنيانې کړلې داپښه داسي يوزره بوږنوونکې وه چې په ټول طاييف

کي په شمار درې سوه مسلمانان پاته نه سول او خلک د دوی سخت زړه
توب ته حیران پاته سول . خلاصة المرام ص ۲۷۳ دوهم ټوک

د طایف له جنگ څخه وروسته د هجرت په ۱۲۱۸ کال وهايانو دمکې
د حرم په لور د جنگ تکل وکړ ، دمکې امير له دوی سره د جنگ کولو توان
نه درلود او جدې ته په تېښته ولاړ ، دمکې خلکو د خپلي ويري له کبله
د وهايانو د لښکر مخ ته ورغلل او د امن غوښتنه يې ورڅخه وکړل او
هغوی هم د دوی غوښتنه ومنل او بېله کومي جگړې کولو څخه وهايان
مکې ته ننوتل او تر خپل واک لاندي يې راوستل .

له څو ورځو وروسته يې د جدې په لوري د جنگ لپاره تياری ونيو خو هلته
بريالي نه سول او بيرته مکې ته راستانه سول او د دې ښار د ساتلو لپاره يې
يوه ډله فوځ په مکه کي پرېښود او خپله دوی خپل اصلي ټاټوبي نڅه ته
ولاړل .

د هجرت په ۱۲۱۸ کال شريف غالب د جدې د امير په مرسته د يو لوی
لښکر پواسطه پر مکې باندي حمله وکړه او دمکې ښار يې د وهايانو له
لاسه وايست ، د وهايانو ځيني کسان و تېښتېدل او ځيني يې مړه سول خو
د دوی تر منځ د جنگ موضوع د هجرت تر (۱۲۲۰) کال پوري جاري وه .
خلاصة المرام مفتي الحرمين احمد بن زيني

د هجرت په ۱۲۲۰ کال وهايانو يو ځل بيا مکه محاصره کړه او پر خلکو
باندي سخت تکل يې وکړ ، دمکې خلکو د لورې له کبله د مردارو
سپو غوښي خوړلې ، په دې وخت کي شريف غالب مجبور سو او د وهايانو
سره يې صلح وکړه او بېله کوم مقاومت څخه دمکې ښار ته ننوتل د دوی

وهايي څوک دی ؟؟؟

واکمني تر ۱۲۲۷ کال پوري دوام وکړه، واکمني يې د مکې تر بناره پوري محدوده نه وه بلکې ټول سعودي عربستان د دوی تر واکمنۍ لاندې ؤ . په دې وخت کې مسلمانان ډېر زيات په تکليف ووحتي خپله مسلمانې يې لاهم پټه ساتله، دوهايانو سلطنت پر سعودي عربستان باندې تر هغه دوام وکړ تر څو د ترکانو لوی پاچا سلطان محمود خپل مشاور وزير او دمصر والي محمد علي ته امر وکړ چې دوهايانو سره جنگ وکړي، نوموړي يو لوی لښکر تيار او حمله يې ورباندې وکړه، د حرمينو شريفينو مخکې يې له دوی څخه پاکه کړه، وهايان خپل اصلي ټاټوبي ته وتښتېدل، نوموړي خپل فوځ ته امر وکړ او هلته ورپسې ورغلل هلته يې هم سخته ماته ورکړه او دوهايي نوم بېخي ورک شو .

په دې اساس مکه بيرته د مسلمانانو لاس ته ورغله او دغه مخکې د دوی له فساد او فتنې څخه پاکه سوه .

دوهايت دتبليغ راز

اوس سوال دلته پيدا کيږي چي سره له دې چي څلورو وارو مذاهبو دوهايت طريقي رد کړي دي او په دې اړه يې ډېرزيات کتابونه ليکلي دي خوبيا هم ځيني خلک دوهايت طريقي پيروي کوي او ډېر په کلکه ورسره ولاړ وي او لانور هم هڅه کوي چي دوهايت طريقي پيروان ډېر سي او هر څوک چي يو ځل ددغه طريقي پيروي وکړي بيا دهغه بيرته را اړول ډېر گران کار وي .

په دې اړه څو دلائل موجود دي او هغه په لاندې ډول دي :

◀ وهاييان دخپل ځان پرته نور ټول خلک مشرکان بولي ځکه نو د دوی پيروان نه غواړي چي ديو ديني عالم سره کښيني او د موضوع په هکله خبري ورسره وکړي .

◀ دقرآن کريم پرته نور ټول کتابونه دوهايت دطريقي له نظره درواغ دي ځکه پيروان يې نه غواړي چي عقيدوي او فقهي کتابونه مطالعه کړي .

◀ دامت اجماع او دمجتهدينو قياس ټول هيڅ بولي او عمل نه په کوي .

◀ دهيڅ يو عالم چي د دوی دمسلک څخه نه وي خبروته غوږ نه نيسي

حتي لمونځ هم نه پسې کوي او مساجدوته يې نه ورځي .

ډېورته صفاتو لرونکی يو شخص هيڅکله دخپلي عقيدې څخه څوک نه سي اړولای ، همدغه علت دی چي که يو څوک دوهايت طريقي پيروي

وهايي څوک دی ؟؟؟

غوره کړي نو بيا يې بيرته رااړول او يا هم دلايل ورته وړاندي کول بې گټي کار دی ، دپورته خبرو په نظر کي نيولو سره او دخپلو خبرو داثبات لپاره يوه واقعه درته په لاندې ډول بيانوم :

دکندهار ښار ته نژدې دفيروز کلاچې په نوم يوه سيمه ودانه ده چي څو تنه وهاييان پکښي اوسېدل چي يو تن له دوی څخه دژړ ملاغيث په نوم شهرت درلود چي اوس مړسوی دی ، ددوی مشري يې په غاړه لرله ، په دوی کي يو تن حاجي ؤ چي دوهايت له عقيدې څخه يې لاس واخيست او ديوه مجلس په ترڅ کي يې دوهايت عقايد وقصې کولې ، دلته دنوموړي حاجي دخولې بيان په لنډ ډول را اخلو ، دی وايي :

کله چي زه وهايي وم نو چي بازار ته به راغلم دا ټول خلک به زما په فکر مشرکان راته ښکاره کېدل ، له دې کبله به مي هيچاته سلام نه وايه ، کله چي به مي ديني عالمان وليدل نو ترهندوانو لاهم بد راته ايسېدل هيڅ مي يې مخ ته نه کتل ، دغه مفکوره موږ ته ژړ ملاغيث راښوولې وه ، کله کله به مو پوښتنه ورڅخه وکړه چي دکندهار ښار ټول عالمان ستاسره مخالفت لري يوازي ستا عقیده څنگه پر حق ده او د دوی عقیده باطله ده ؟

په ځواب کي يې راته ويل چي دآنحضرت (ص) په زمانه کي دټول عربستان کفار دده مبارک مخالف وه سره له دې چي عليه السلام مبارک پر حق ؤ .

دوهاييانو عقیده څلور واړو مذاهبو (حنفي ، شافعي ، حنبلي او مالکي) رد کړې ده او په دې اړه دڅلورو سره مذاهبو عالمانو په زرگونو کتابونه ليکلي دي او دټولو په اتفاق باندې دغه عقیده باطله پېژندل سوېده .

وهابي ٲوك دى ؟؟؟

موردلته دځينو ڪتابونو يادونه ڪوو چي دوهابيانو عقيده يي رد ڪري ده :
◀◀ سليمان الڪردى .

◀◀ الصواعق الالهية - شيخ سليمان بن عبد الوهاب (وروري) دى .
◀◀ تجريد سيف الجهاد لمدعي الاجتهاد - عبد الله بن عبد اللطيف
الشافعي (استاد يي) دى .

◀◀ رد مختار - علامه ابن عابدين شامي .
◀◀ سيف المقلدين - علامه عبد الجليل .
◀◀ التوسل بالنبي وجهلة الوهابيين - حامد مذكور .
◀◀ الصواعق والرعود - علامه عفيف الدين عبد الله بن داود الحنبلي .
◀◀ تهيكو المقلدين بمن ادعى تجديد الدين - المحقق محمد بن
عبد الرحمن بن غفالق الحنبلي .

◀◀ الصدام الهندي فى رد معتقد النجدي - شيخ عطاء المكي .
◀◀ السيف الباتر لعنق المنكر على الاكابر - السيد علوي الحداد .
◀◀ الانتصار الاولياء الابرار - العلامة الطاهر سنبل الحنفي الطائفي .
◀◀ الفجر الصديق فى الرد على المنكرى التواسل والخوارج - علامه
عقدائق - حضرت جميل افتدي صديق الزهاوي .
◀◀ ضياء الصدور الرد منكر التوسل باهل القبور - حضرت ميان ظاهر
شاه ابن عبد العظيم .

◀◀ خلاصة المرام - شيخ السلام سيد احمد بن زيني دحلان (رح) .
◀◀ او داسي نور.....

پرابن تیمیه باندي دڅلورو مذاهبور د

- ۱- امام صدرالدين بن الوكيل چي په ابن واصل الشافعي باندي مشهورؤ
- ۲- امام ابو حيان (رح).
- ۳- امام عزالدين بن جماعه.
- ۴- امام كمال الدين الزملكاني الشافعي.
- ۵- امام كبير تقى الدين السبكي الشافعي.
- ۶- امام قسطلاني.
- ۷- حافظ ابن حجر عسقلاني.
- ۸- امام شهاب الدين الخفاجي الحنفي.
- ۹- امام على قاري الحنفي.
- ۱۰- علامه خليل بن اسحق المالكي.
- ۱۱- اوداسي نور.....

دا بن تیمیه مشهور شاگرد ابن القسیم محمد بن عبد الوهاب النجدي ؤ چي له ډېر وخت وروسته يې دخپل استاد عقيدې ته رواج ورکړ او په دې اړه يې ډېر کتابونه وليکل او چاپ يې کړل چي د سعودي عربستان د حکومت په مرسته خلکو ته ورسول سول . په دې بهانه چي دا کتابونه د الله (ج) لپاره وقف دي او بيه يې روانه ده .

په دې اساس په هر اسلامي هيواد کي دوهائيت دعقيدې اور بل سو تر دې چي زموږ گران هيواد افغانستان ته هم دادی راوړسيد .

ددې کتاب په راټولولو کې له لاندې کتابونو څخه گټه اخيستل سوې ده :

۱- نقيب الرسائل - تصنيف الحاج مولوي عبيد الله نقيبى (رح) نهرکارېزي

۲- البصائر لمنكرى التوسل باهل المقابر - تاليف : مولانا حمد الله جان

(داجوي) .

۳- سيف الكندهاري - تصنيف : مفسير القرآن الحاج مولوي عبيد الله

سليمان خيلي کندهاري ايوبي دام فيضه .

۴- برهان الوطن فى رد الوهابية .

دجامع المقبول والمعقول الحاج مولوي فيض محمد (ابو الفيص) دامت برکاته
تقریظ کتب مکتوبه ددوی په قلم لیکلی را نقل سو.

انقيادي

۱۳۸۸/۴/۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة على اهلها - اما بعد

کوم څه لیکل چې محترم مولوي محمد ناسم، انقيادي،
د خپل کورنۍ بنسټ بنسټونو ته چې باغي او جرمي هم نه وي.
نومونه تر نښتار لاندې مطالعه کړي سو د ما په آند
کوم شرعي خدشه نه پېښي ليدل کېږي او په دې
کوم چې پخپله کښې خفه څه چې د اسلام د مېن
دين د دښمنانو توپي او د سيني پېښي
رأسيرل سوېدې او اسلامي ټولنې ته يې نفع

هدايت او ويښتيا ده

له محترم مولوي صاحب څخه حصيد منډيم چې خپله نه ستړي
کيدونکي هلې ځلې بايد تل تر تله په پور ميړانه سر
هميشه وساتي، خپله چې د ادهرسلان زېږېدې وي

و اسلام الحاج مولوي فيض محمد (ابو الفيص)

حفظ الله

دښاغلي ارشاد محمود او ښاغلي خليل احمد
څارن کور ودان وي چي ددې کتاب دجملو په سمون او
دکمپوز او ډيزاين په برخه کي يې په ورين تندي
مرسته راسره وکړه ، زما اوږې يې راسپکي کړې او کتاب
يې دچاپ تر بريده ورساوه .

يو ځل بيا دټولو ملگرو څخه مننه کوم .

په درنښت

مولوي محمد قاسم «انقيادي»